

Jeg vil gerne lige tillade mig at læse et lille stykke op: »Oftest er kandidaterne til førtidspensionen nedslidte både fysisk og psykisk. De, jeg har mødt, har kun været interesseret i at få fred, fred, fred for emsige sagsbehandlere, læger, psykologer, der alle producerer stakke af papirer, så klienten dårlig kan se sagsbehandlaren«. Mener hr. Anders Samuelsen ikke også, at det er et vigtigt led i det, vi diskuterer i dag?

Jeg håber, at hr. Anders Samuelsen og førtidspensionsreformpartierne tager hensyn til det her. Det, Dansk Folkeparti jo netop frygter, er, at når alle skal ud på det rummelige arbejdsmarked, så sker der en, kan man sige, overplacering af den type af folk, som jeg citerer om her.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Hvis citatet var udtryk for, at mennesket skal komme før systemet, så er jeg fuldstændig enig i citatet. Der er ingen, der ønsker, at man skal kvæles i papirgange ude i systemerne. Derfor er der, som også andre har understreget, blevet lagt op til, at der skal ske en ordentlig forberedelse. Det var bl.a. derfor, at vi har fastholdt tidsplanen til 2003, så systemerne er klar til at tage den udfordring op, der er lagt op til her.

Hvis det rummelige arbejdsmarked åbner sig yderligere, og det er godt på vej, jamen så kan jeg ikke se, at de problemer vil opstå. Men det er da klart, at alle partier bag denne her reform, og i det hele taget alle partier i Folketinget, inklusive Dansk Folkeparti, vil holde øje med, hvordan udviklingen forløber.

Men jeg er helt overbevist om, at vi får noget godt ud af den her reform, fordi vi netop har sørget for først at få den generelle arbejdsløshed ned og derefter at få bygget et rummeligt arbejdsmarked op, som også har et langtidsperspektiv, og altså som det tredje at få gennemført en ordentlig førtidspensionsreform.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil så sige, at som jeg forstår det, er der i øjeblikket en frygt for, at den mølle, man skal igennem for at opnå en førtidspension, ikke arbejder så hurtigt mere. Jeg tror, at det er noget af et paradoks. Er det ikke det? For i førtidspensionsreformen ligger der jo, at man skal have alle ud, eller at så mange som muligt ned til en meget, meget marginal arbejdsevne skal ud, og det tyder på, at der skal endnu mere sagsbehandling til. Er det ubegrundet, når de, der har været gen-

nem systemet, frygter, at det bliver endnu barskere at opnå førtidspension?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Ja, det mener jeg er en ubegrundet frygt. Det, de derimod kan se frem til, er, at der bliver taget udgangspunkt i deres muligheder i stedet for i deres begrænsninger. Som også andre har været inde på, var det kendetegnende gennem mange år, måske specielt i 1970'erne, men også i dele af 1980'erne, at man nærmest parkerede folk og fik fremdyrket en generation, som man kaldte Schlüter-generationen. De var bare parkeret på førtidspension, det var en ulykkelig situation, og jeg ved ikke, om fru Aase D. Madsen mener, at det var en bedre situation.

Det, vi gør nu, er at fokusere på ordentlig sagsbehandling, og samtidig lukker vi op for, at der kan komme flere formidlere ind som supplement til det system, vi kender i forvejen. Med det, vi står over for, og det, der lægges op til, har jeg ikke det billede af vores offentlige system som en maskine, der behandler alle på nøjagtig samme måde. Nej, derimod vil det være et system, som tager udgangspunkt i den enkeltes muligheder frem for begrænsninger. Derfor giver det et helt andet perspektiv end det, vi så måske især i 1980'erne, og det ser jeg frem til.

Formanden:

Fru Jette Gottlieb som ordfører.

Jette Gottlieb (EL):

Det er en lidt vanskelig debat, når en så stor del af Folketingets partier har taget alle diskussionerne under forligsprocessen. Men denne debat har i hvert fald gjort det klart, at en væsentlig forudsætning for de skønmalierier, de enkelte forligspartier har fremlagt, er, at man tror på, at det rummelige arbejdsmarked er en realitet, og at arbejdsmarkedet som princip optager og ikke udstøder folk. Men det tror jeg ikke på.

Jeg er sikker på, at vi i virkelighedens verden vil se paradoksproblemer, vil se jobløshed og vil se alle mulige andre problemer af den slags, som præger det øvrige arbejdsmarked, og jeg tror, problemerne vil vokse. Men det er jo altså historien, der vil vise, hvem af os der får ret i den bedømmelse.

Vi er i Enhedslisten bekymrede over det menneskesyn, vi synes præger formuleringerne. Mistro og kontrol bliver udgangspunkt i stedet